Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

A. G. Salustio Invectiua co[n]tra M. T. Ciceronem

https://hdl.handle.net/20.500.14918/461837

vide Maittaire tom. I. pag. 307.

A. C. Salustio inuectiua cõtra. M. T. Ciceronem

Grauiter ꝛ iniquo animo maledicta tua paterer. M. T. si te scirem iudicio magis ꝙ̃ morbo aĩ ista petulãtia vti. Sed cũ in te neq; mod᷒ neq; modestiã vllam animaduẽto. Respõdebo tibi vt si quã maledicendo voluptatem cõcepisti eã maledicẽdo amittas. Ubi querar Quos implorẽ. Pr̃es cõscripti diripi rem publicã atq; audacissimo cuiq; ẽẽ perfidie locũ apd᷒ ꝓpim̃ rõnũ qui ita largicioib; corruptus ẽ. vt se ipẽ ac fortunas suas venales h̃eat. An apd᷒ vos. P. cõ scp̃ti quoꝝ auctoitas turpissimo cuiq; ꝛ sceleratissimo ludibrio ẽ. Ubi vbi. M. Tullius leges iudicia ꝓpli romani defendit atq; in hoc ordine ita moderã tur q̃i vnus reliquus e familia viri clarissimi scipionis affricani et nõ imperitus actitus ꝛ paulo añ insitus huic vrbi ciuis. An vero. M. T. fctã ac dcã tua obscura sũt. An ñ a puericia ita vixisti vt nichil flagicõsũ corpori tuo putares qd᷒ alicui collibuisset. Aut scil; istam immoderatã eloquentiam apd᷒. M. pisonem nõ pudicicie iactura perdidisti. itaq; minime mirandũ est ꝙ eam flagiciose vendicas quã turpissime parasti. Veꝝ vt opinoꝛ splendoꝛ domesticus tibi aĩos tollit. vxoꝛ sacrilegia. ac piurijs debilitata Filia matris pelex tibi iocũdioꝛ atq; obseq̃tioꝛ. ꝙ̃ pnti par est: Domũ ipã; tuam vi ꝛ rapinis funestã tibi accitus compasti videl; vt nos ꝯmoue facias

q̄ cōu̾ſa ſit res p. cū in ea domo habitares homo
flagicōſiſſie q̄ publij craſſij viri ɔſulatis fuit. atq̃
hec cū ita ſint. tn̄ ſe dicit cycero in concilio deorū
immortaliū fuiſſe inde miſſū huic vrbi ciuibuſq̃
cuſtodem. abſq̃ carnificis noīe. q̄ ciuitatis incō mo
dum in gloriam ſuam ponit. quaſi vero nō illius
cōiuracōis cā fuerit conſulatus tu⁹. et idcirco fuit
R. P. diſiecta. eo tempoē quo te cuſtodē habebat:
Sed vt opinor te magis iſta extollent q̄ poſt cō
ſulatū cū terencia vxore. de. R. P. cōſuluiſti cum
legis plaucie iudicia domo faciebas: Ex cōiuratis
alios pecunia cōdempnabas: Tū tibi alius tuſcu
lanum alius pompeyanū villas edificabat. alius
domū emebat. q̄ vero nichil poterat. is erat calūp
nie proximus: Is autē domum tuam oppugnatū
venerat aut inſidias ſenatui fecerat deniq̃ de eo
tibi compertum erat: Que ſi tibi falſa obicio red
de racionem quantum patrimonij acceperis. quid
tibi litibus accreuerit qua ex pecunia domum pa
raueris Tuſculanum et pompeyanū infinito ſūp
to edificaueris: Aut ſi retices cui poteſt dubium
eſſe qui opulentiam iſtā ex ſanguine ac miſerijs
ciuiū paueris: Vez vt opior hō nou⁹ arpinas ex
marci craſſi familia eius virtutē imitat᷑: Cōtēpnit
ſimultatē hoīm nobiliū R. P. caram hz. neq̃ ter
rore neq̃ ḡra mouet᷑. Aliō vēo aīcicie tm̄ ac ut⁹
ē aī ymmo vero hō leuiſſi⁹ ſuplex inimicis. amicis

cōtumelioſus mō haꝝ mō illaꝝ ptiū. fidus nemini
leuiſſimus ſenator. Mercennarius pronus. cuius
nulla pars corpois a turpitudine vacat. lingua va
na. manus rapaciſſie. gula īmenſa. pedes fugaces.
q̄ honeſte noiari nō pn̄t inhoneſtiſſima Atq3 is cū
huiuſmoi ɔmodi ſit tn̄ audz dicē. O fortūatā natā
me conſule romā. Me cōſule fortunatā ays cycero
ymmo vero infelicem ꝛ miſeram que crudeliſſimā
ꝓſcriptionem eā perpeſſa eſt. cū tu pturbata. ri. p.
metu pculſos oīs bonos parere crudelitati tue co
gebas. Cū oīa iudicia oēs leges ī tua libidine erāt
Cū tu ſub lata lege porcia erepta libtate oīm nr̄m
vite necisq3 ptātem ad te vnum reuocaueras. atq3
paꝝ ꝙ impune feciſti. reꝝ etiā cōmemorando expro
bras neq3 licet obliuiſci ſuitutis tue. Egeris te oro
cycero. ꝓfiteris quid libet. ſatis ē perpeſſos eē etiā
ne aures nr̄as odio tuo oneraberis moleſtiſſis etiā
verbis inſectabere. Cedant arma toge cōcedat lau
rea lingue. quaſi togatus ꝛ nō armatus ea q̄ glori
aris ɔfiteris atq3 inter te ſillamq3 dictatoēz quidq̄
p̄ter nomē imperij interfuit? Sz quid ego plura de
tua inſolentia ɔmemorem q̄3 minerua oīs artes
edocuit Jupiter optimus maximus in cōcilū deoꝝ
admiſit. Jtalia exulē hūeris ſuis reportauit? Oro
te romule. arpinas. q̄ egregia tua virtute oīs pau
los fannios ſcipiones ſupaſti. q̄3 tandē locū in hac
ciuitate optines que tibi ptes rei. p. placent quē

amicū q̄z inimicū habes: Cui in ciuitate insidias fe
cisti ācillaēs. quo iure cū de exilio tuo duācō rdisti
eum sequeris. quos tyrannos appellabas: Coꝝ po
tentie faues qui tibi ante optiates videbant̄. eosdē
dementes et furiosos vocas: Vatinii causam agis. de
sestio male existimas bibulū petulantissimis verb
leđ. laudas cesarem q̄z maxime odisti. ei maxime
obsequeris: Aliđ stans aliđ sedens sentis de R. P.
hiis maledicis. illos odisti leuissime transfuga nez
in hac. neqz in illa parte fidem habes:

Responsio. M. T. Ciceronis contra in
uectiuā. C. Salustij

Eademū

Ea demū magna voluptas ē. C. Salusti
aequalem ac parem verbis vitam agere
nec quitq̄ꝫ tam obscenum dicere cui non
ab initio pueritie omni generi facinoris etas tua re
spondeat. vt omis ratio moribꝫ consonꝫ: Neqꝫ eīn
qui ita viuit vt tu. aliter ac tu loqui potest Neqꝫ q̄
tam illoto sermone vtitur ei vita honestior esse po
terit: Quo me vertam p̄res carissimi. vn̄ initiū su
mā. maius eīn m̄ dicendi onus imponit̄ q̄ notior
est vterqꝫ nr̄m: Nā si aut de mea vita atqꝫ actibꝰ
huic conuiciatoꝛi r̄spondeo. inuidia gl̄iaꝫ cōsē: Aut si
hꝰ f̄cā moēs oēz etatē nudauēo. i idē viciū icidā p̄cā
citatis qđ huic obicō At vos si forte offēdimī iusti?
huic q̄ꝫ m̄ succensere debeatis qui initiū introduxit

Ego dabo operam vt ⁊ ꝑ me minimo cū faſtidio re
ſpondeam ⁊ i hūc minime mentitū eē videar. Ocio
me prēs cariſſimi. in rēſpōdendo non magnā hrē ex
ſpectacoēz. quia nllm̄ vos ſciatis nouū crimē in ſa
luſtiā audituros. ſꝫ omia vetera recogniturus q̄bꝫ
et mee et vr̄e iam et ipius aures calent Pex eo ma
gis odiſſe debetis hoiēz qui ne incipiens q̄dem pecca
re minimis rēbus poſuit rudimētū. ſꝫ ita ingreſſus
eſt vt neqꝫ ab alio vinci poſſit neqꝫ ipē ſe oīno rēliq̄
etate ſua preterire itaqꝫ nichil alid̄ ſtudet niſi vt lu
tulentus cū quouis volutari longe vero fallit̄ opio
ne nō enī ꝓcacitate lingue vite ſordes diluūt̄ ſꝫ eſt
q̄dā calūpnia q̄ vnuſquiſꝫ nr̄m teſtāte aio ſuo fert
de eo q̄ flīn crimē bonis obiectat: Qd̄ ſi vita iſtius
memoriam vicerit aliam. P. C. nō ex racione ſꝫ ex
moribꝫ ſuis ſpectare debetis iā dabo operam q̄ maxi
me potuero breue vt faciam: Neqꝫ hec altrcācō nr̄a
vobis inutilius erit. prēs cariſſi. plerqꝫ em̄. ſi. P.
ꝑuatis creſcit inimiciciis vbi nemo ciuis qualis ſit
vir latere pōt. Primū ergo qm̄ oms oim maioēs
mores criſpus ſaluſtius ad vnū exēplū ⁊ rēgulam
q̄rit. Velim m̄ reſpōdeat Numq̄t hij quos ꝓtulit
Scipioīs et metellos an̄ fuerīt ā opiomis aut glie
quā eos res ſue geſte et vita innocētiſſime acta cō
mendauit q̄d ſi hoc fuit illis iniciū nois et digni
tatis cur nō eque nobꝫ exiſtimet̄ cuius et res geſte
illuſtres et vite integerrīe acta. quaſi vero tu ſis ab

illis viris ſaluſti ortus quod ſi eſſes nonnullos
iam tue turpitudinis pigeret: Ego meis maioribꝫ
virtute mea preluxi. vt ſi prius noti non fuerint.
a me accipiant inicium memorie ſue: Tu tuis vi
ta q̄ turpiter egiſti magnas affudiſti tenebras.
vt etiam ſi fuerint egregij ciues. certe vel in te vene
rūt in obliuionem Quare noli m̄ antiq̄s viros ob
iectare: Satius ē em̄ me meis rebꝫ geſtis florere q̄
maiorꝫ opinioni inniti. ⁊ ita viuē vt ego ſim poſte
ris meis nobilitatis iniciū. et v̓tutis exemplū. nec
me cū hijs conferri decet. P. C. q̄ iā deceſſerūt oīqꝫ
odio carent et inuidia: Sꝫ cū hijs q̄ mecū nūc vna
in R. P. u̓ſati ſūt: Sꝫ ſi fuerit aut in honoribꝫ pe
tendū nimis ambicioſus nō hanc dico ꝑplārem am
bicionem. cuius me p̄cipem confiteor ſꝫ illam per
niciosam contra leges cuius ſaluſtius primum or
dinem duxit: Aut in gerendis magiſtratibus. aut
in vindicandis maleficijs tam ſeuerus aut in tuen
da. R. P. tam vigilans q̄ tu proſc̄ptionem vocas
Credo q̄ non omnes tui ſimiles incolumes in vrbe
vixiſſent: Ac quanto meliore loco. R. P. ſtaret ſi
tu per hac ſimilis ſceleſtorum ciuium vna cum illꝭ
adnumeratus eſſes: An ego tunc falſo ſc̄pſi. cedat
arma toge qui togatus armatos et pace bellum
oppreſſi: An et illud mentitus ſim. fortunatam na
tam me conſule romam qui tantum inteſtinum
bellum ac domeſticum vrbis incendium extinxi:

Neqꝫ te tui pigꝫ hōmo leuiſſime cū ea culpas q̄ in
hiſtoriꝫs m̄ glie ducis. An turpius ē ſcribentē menti
ri q̄ꝑ illū palam hoc ordine dicentē. Nam ꝗ in eta
te increpuiſti tm̄ me ab eē puto ab impudicicia qm̄
tū te a pueicicia. Sꝫ quid ego de te plura q̄rar. quid
eīm mētiri turpe ducis. qui m̄ viſus ſis eloquentiā
vt viciū obicere. cuius ſemp nocens eguiſti prōcio
An nllm̄ exiſtimas poſſe fieri ciuem egregium. qui
nō hiꝫs artibus et diſciplinis ſit eruditus. An vlla
putas eē rudimenta et in cumlm̄ virtutis q̄bꝫ cum
ad glie cupiditatem aluūť: Sꝫ minime mirꝝ ē. P
C. Si hō qui deſidie ac luxurie plenus ſit hec vt va
na atqꝫ iuſitata miať Nā ꝗ ita iſta īuſitata rabie
petulāť i vxorē et ī filiā meā iuaſiſti q̄ facibus mlie nō
res ſe a viris abſtiuerīt q̄ꝑ tu vir a viris. ſatis docte
atꝫ pite feciſti. n̄ ei me ſperaſti mutuā ť grāꝫ rlaturꝝ
vt viciſſim tuos cōpellarē. Vnus ei ſatis es materie
hn̄s neqꝫ quicq̄ꝑ domi tue turpius eſt q̄ꝑ tu. Multū
vero vt opinor te fallit. q̄ m̄ parare putaſti inuidiā
ex mea re familiari q̄ m̄ multo minor eſt q̄ꝑ hre dig
nus ſū. Verꝝ vt opinor honores tui te faciūt inſolen q̄ magnus eſt deſruo
tem. Tu gaiꝫ ſaluſti totidem putas eē bis ſenatorēꝫ
et bis queſtorem fieri. q̄ꝑ bis cōſularem et bis triū
phalem. carere decet omni vicio qui in alterū eſt di
cere paratus demū maledicit q̄ nō pōt verꝝ ab altero
audire. Sꝫ tu oīm menſarū aſſecla oīm cubiculorꝝ
in ea etate pelex. et idem poſtea adulter oīs ordinis

turpitudo es. ciuilis belli memoria: Quid em̄ hoc
ḡui⁹ pati potuim⁹ q̄ꝑ q̄ꝑ te incolumem in hoc ordine
videmus. deſine bonos petulātiſſima ↄſectari līgua
Deſine morbo ꝓcacitatis iſta vti: Deſine vnūq̄q;
moribus tuis eſtimare: Hijs moribus amicū tibi
facere nō potes videris velle inimicū hr̄e. finē dicen
di faciā. P. C. Sepe em̄ vidi ḡui⁹ effūdere aīmos
auditoꝝ eos qui aliena flagicia aperte dixerunt q̄ꝑ
qui ↄmiſerūt: Michi quidē tacō habenda eſt n̄ quā
ſaluſtius merito debeat audire: Sꝫ vt ea dicam ſi
q̄ua ſaltem honeſte effari poſſim:

Incipit eplā egregia enee ſiluij poete cōtra vernan
dum legiſperitū de recōmendacione poeſ:

Eneas ſiluius poeta dn̄o vuilhelmo de la
pide militi lr̄ato et ſtrennuo. ſalutem plu
rimā dicit: Venit ad me hodie tuus mich
ael. meuꝫ ymmo n̄r. ⁊ heus tu inquit enea vir hic
ab hora me aggreſſus eſt. qui ſe tantam iuriſperici
am iactat habere vt nullius ytalici diſputacionem
formidet. Nec panormitano nec ludouico romano
ſi viueret palmam daret: Cinum. baldū. bartolū
io. an. ymoleſem. butriū. fulgoſios om̄ſq; nouos
legum interpretes poſt ſe facit. inter ſceuolam vlpi
anum neruam pomponium paulum ſeruiumq; ſe
locat: Multoꝝ verboꝝ eſt. ſꝫ quantū ſalis hēat non
ſcio. qui eū ſequūt̄ audire magis q̄ꝑ loqui poſſunt

hõris plus q̄ quatuor ſecū fui. nūq̄ m̄ vacuū tpūs prebuit. quo aliquit dicerez. Cicada eſt q̄ vt tacta fuerit ſemel nūq̄ ſilet: Das qualem cicadam. non vt i r̄gnis ſūt q̄ iuſſu hercul' tacet. ȝ vltra lucrēſes ſūt. q̄ ultra ceteras ſtrepūt: Is poeticam ɔtempnit nec ſi dij muſas ei om̄s infūderent. gratias ageret quia preter ius ciuile. nulla ſcia eſt. nulla doctrina om̄s artes mancas preter legū piciam p̄dicat Poeticam vero ꝓſus inutilem contendit. q̄ nec panem lucratur nec veſtitum. ſolus iuſtinianus ⁊ ypocras marſubium implent: Iuuenalis cantat. lacanus mortis et ſator ē: Cum dicit oratius oe ſtumachatus ſū. dū hec audio. Wilhelme militum decus. nec me cōp̄mere poſſū qm̄ bilem exponam. ſi n̄ cū alijs ſaltem tecum qui iudiciū habes rectū: Nō vitupero leges. vt ille muſas. q̄uis ouidij verb̄ vſus. verboſas leges dicere potuiſſē: Dūt ei vtiles. q̄ ɔſtrīgūt hoīm vitas: Et quia non pōt quilibet eē phūs. vt quit vitandū quidqȝ ſequendū ſit agnoſcat. edite leges ſūt. et ante hoīm oculos poſite. tamq̄ cancella vltra quas progredi nullus audet. legibꝫ tn̄ nemo perfectus fiet. n̄ phie ſtudijs incubueit. q̄a non pn̄t omnē caſum ɔplecti leges. ideo princeps moderator eſt legis: Epykeyāqȝ hȝ vt duram mollificet laxam vero ſatiorem reſtrīgat: Qd nūq̄ p̄cipes agēt niſi magr̄am vite expultricemq̄ꝫ vicioꝝ ſecuti fuerit phiam: Dȝ h̄ nt̄ monarcha vel bipes azellus

potius inflatus opinione ſui. ciuilem ſciam omnib;
prefert. mrẽz filie poſtponit. vt fluminib; mare: Js
eſt exilis ceras et obtuſe hominibꝰ qui poſtq̄ꝫ leges
quatuor aut decem memorie cõmendarint iã non
amplius homines ſꝫ deos ſe putãt. legesq; diuina
cenſent oracula: Que vel appollo vel appolline ma
ior. deus ipſe per moyſen tradiderit, aut qualia ſunt
xpi reſponſa q̄ nos euangelia nũcupamꝰ: Ac ꝑpte
rea ſi quid egiſſe ceſarem audiũt. q̄ꝫ iuri ſcripto cõ
trariet᷑. id irritum garriũt. nulliuſꝫ eſſe momenti.
quaſi obnoxius ſit princeps terminos curie et ſtilũ
ſeruare ligatusq; legibus ſit: Qd nec ipſe leges vo
lunt. q̄ legis vigorem dicũt habere quidq̄t principi
placuit: Sed neſciunt hij ſtulti atq; dementes equi
tatem plus in principe locum habere q̄ꝫ rigorẽ: Qd
ſi non iuri ſcripto ceſar nõnumq̄ꝫ obtemperat ſatis
eſt. quia ſequitur equitatem apud phos late deſcrip
tam q̄ꝫ nulli iuriſte diſcernere poſſunt. niſi ad fontẽ
veniant vnde leges ſcaturiunt. imitenturq; peritiſſi
mos illos iuris cõpoſitores quoꝝ ſcripta et phiam
et oratoriam redolent: Sed noſtri panis queſtores
et auri corroſores vix intelligunt ornatum iuris cõ
poſitorum ſermonem neq; quid illi vellẽt quouis
pacto ſcirent niſi commentatores ſententias textu
um exponerent hoc dicit iſta lex. hoc illa quos illi
ſequũt᷑ et ceci ductorẽ ſuũ. dicerẽ plura in hãc pte ſꝫ vo
cat me defẽſio poeſis quã nẽ rabulus non deſiderat

Credo equidem. nam nec ſues margaritis curant:
Gallus eſopi iaſpidem cõtẽpſit. eſcamq; magis ꝙ
iacinctum inuenire voluiſſet: Cõtempnis azine poe
ſym. ſpernis muſas bos. fugis humanitatis ſtudi
a caper: Contempnet ⁊ poeſis te: Nec te choros ſu
os intrare permittet. in oĩbus cũ ſis fatuus. miror
in hoc vno te eſſe ſapiẽtem. qui cũ videas obſeratũ
tibi atq; abditum poeſim. nolle te ſuũ cõmercium.
dicis ſapere. hoc eſt nũc te pl'ra video q̃a ñ cupis ꝙ
nõ potes habere. ſtultũ eſt deſiderare qđ alleq̃ neq̃as
tu tñ vltra ꝑgrederis. ſciazq; oĩm ſplẽdorem. vocas
ineptias: Vidit pendentes azelli teſticulos vulpecu
la. et prope caſuros credidit. ſecuta eſt. predam ſpe
rans. at poſtꝙ diu fruſtrata ẽ. q̃a ñ cadebant teſtes
O ꝙ inquit nigri ſũt. nũꝙ illos potuiſſem cõmedẽ
Nigra eſt tibi poeſis ſtulte. q̃a candorem eius obnu
belatis oculis nõ vides: Nõ ſapit egroto vinũ q̃a
leſus eſt guſtus eius Nõ eſt de pane lucrando dicis
Tibi nũꝙ lucrari panẽ poeſis poſſ;. q̃a craſſis inge
niis nubiloſiſq; mentibus nõ põt fructũ preſtaẽ: At
virgiliõ frugifer fuit. oracio ad modum pinguis. q̃
frui ptis optabat opianus. q̃ noĩa piſciũ naturaſq;
deſcripſit. magnas opes eſt aſſecutus: Quid noui
lauriſpa panormitanus pluresq; alii leonardus are
tinus. pogius gerinus hiis ⁊ pñmonia ſũt ãpla
ta. et opes accumulate ꝙ plures. q̃a poeſim ⁊ orato
ria ſunt ſecuti: Nec tibi vnꝙ tm̃ auri ſpeculator

prebebit q̄ntum quintilian⁹ aretinus tribuit: Qđ
ſi apud hanc tuam germaniam non ſunt in precio
vates Nō poeſim ſꝫ principes potius argue. q̄bus
leuiſſimaꝝ reꝝ maior eſt cura. q̄ lrāꝝ: Apud ytalos
autē florent huiuſmodi facultates. nec erubeſcunt
principes audire et noſce poeticam: Ideo ſpero q̄ꝙ
tu nolles .et in germania futuꝝ aliq̄n. q̃a et olim
viros doctos. hec terra tulit. ⁊ iā pleoſꝫ noui dicēdi
pitos q̃ te invito etiā ſi tibi rūpant̄ ylia. eloquētiā
inter germanos ſeminabūt: Nec eñ inutilem ten
t̄ vt tu aſſeris poeſim. ex hac ſciunt maximū gigni
fructū: Quō eñ pacati prouincie. et amicicie vel
conflati vel integrati poſſent. niſi facundia floreret
quam poeſ alit: An neſcis quāt⁹ ē epiſtolaꝝ vſus
quātus hiſtoriaꝝ. q̄nt⁹ orōnū. rex regi per lr̄as ꝯci
liat̄. ciuitates federa pcutiūt. abſentes cū abſentibꝫ
fabulant̄. hyſtoria nob' res geſtas refert. que teſtis
ē tpm lux veritatis ⁊ vite mgr̄a. oracōnes ſenatū re
gūt. pplōs ducūt leges ſuadēt: Dꝫ q̃s hec bñ agꝫ nī
poeticis et oratorijs ībut⁹ diſciplis. q̃s p̄terea gētes
referre homero debent greci atqꝫ troyani. qui iam
duobꝫ annoꝝ milibꝫ mortui adhuc viuūt: Nouit
quanta ſit vtilitas poetaꝝ alexander magnus. cui
per aſyā iter facienti. cū obuiā tumul⁹ achillis fierꝫ
O fortūate iq̃t. adoleſcēs q̄ꝫ tāta decātauit tuba. ho
meri ſcꝫ muſā deſignās: Alexāder philippi fili⁹ rex
macedonum pindaꝝ poetam lirā apprime dilexit

Archilaus eius ſucceſſor. in tm̄ poetas amauit. ut
euripedi tragico cōſilior̄ ſūmam crederet: Cuius ſu
prema ñ cōtentus proſequi ſumptu funeris. crines
tonſus eſt. et merorem. quē aīo cōceperat vultu in
dicauit. Affricanus prior quintienij ſtatuā ſepulch
ro ſuo iuſſit imponi: Lyſander lacedemoīor̄ dux cū
obſidēt athenas q̄a ſophoclis in humatū corpus
iacebat inducias dedit. vt congrue et digne poetis
obſequie fierent Julius ille ceſar qui nobis roma
num imperiū peperit nō ſolum poetas amauit. ſʒ fi
eri etiam et dici poeta voluit: Idem et auguſtus octa
uianus ac ꝓpterea mortui viuūt nec vlla iſtor̄ etas
immemor erit: Qd̄ ſi nōnulli principes equos poti
us et canes alere volūt. q̄ poetas. et multa carne le
ones vrſaſqʒ paſcūt Inteſtimis poetar̄ nichil p̄ben
tes. talis erit eor̄ obitus. qualꝫ equor̄ et canū. nec
poſt morte maius erit iſtor̄ nomen q̄ vrſi atqʒ leo
nis. integri moriunt̄. nec beneficio muſarum famā
ſibi vendicabūt quas tuo ex more nihili curauerūt.
antiquitas ꝓuida tanti poeticam fecit. vt tam poe
tas poſt editum opus. q̄ imperatores poſt victoriā
triumphare. et curru magnifico duci per vrbes vo
luit: Cōmūeqʒ illis dignitatis inſigne prebuit lau
ream. qm̄ ſicut ab hoſtibus imperatoēs liberant ci
ues. ſic vicia fulminātes et virtutes extollentes po
ete ciuitates cuſtodiunt et ampliant: At tu maior
alexādro magno. liſandro victoioſior. melior ſcipi

one .prudentior iulio.auguſto fortunatior. et oim
antiquitate ſapientior.inutilem poeticã dicis.q̃a
nichil paĩs affert.nĩl auti nichil diuiciaꝝ:Eſto qđ
ays nõ tñ idcirco legibus tuis poetica cedet:Nãqꝫ
dum tu aurum petis auare.fetis amator.mũdi cul
tor.poeta honorem famãqꝫ q̃ritat.ꝛ cantãs ſupm
laudes virtutiſꝫ excitans amorem. iter ſibi facit in
celum:Tu tñ auro et diuicijs quas ſequeris quaſꝫ
ſolas dari beatitudinem putas.in terra maneb. et
animam ſil et vitam perdes Non eſt m̃ crede noſcẽ
leges. ꝙ poeticam maius:Scio quia ñ credis.ſed
ſtulti credulitas.nec dat veꝝ nec auffert:Cicero q̃
fuit lingue latie pñceps ſemp poetas fuiſſe raros
teſtatur. qm̃ hec facultas donũ dei eſt. quod ñ oibꝫ
datur.artes cetre ſtudio diligentia precepcõibuſꝫ
poſſũt apphendi.hãc nemo aſſequit ñ diuino munẽ
pditus.in te vides iuriſtaꝝ greges. inter q̃s plues
excellunt.hñturqꝫ doctores ꝛ legũ iterpretes. quoꝝ
mores nichil a brutis diſtant. que res humanas
minus ꝙ capre norũt:Tu ñ fateberis hoc.quia for
taſſe capor es capris:Ego polinũ noui mediolaneñ
q̃ lum hit⁹ ẽ iuris ciuil Is fac⁹ edificiũ.nigrõs cõ
duxerat.trabes i ediũ medio erãt.q̃bꝫ laq̃ar aule cõ
ſtrui debebat.tpũs cenãdi fuit Ite inq̃t polinus.cõ
medite.iterũ aliq̃t opis faciã Ille amotis trabes me
tit.ꝙ longas vult.ex piete in piete.meſura recepta
nec ꝙ intra murum ligni pars ee deberet aiadũtit

Dciditqꝫ trabes. et perdidit edificium: Is tñ iuris
preceptor. multiꝭ annis cathedram rexerat: Quid
tu m̃ hanc diſciplinā iuris tantopere laudas. ⁊ om
nibꝰ p̄fers. cuius azini p̄nt effici preceptoēs: Ora
tor atqꝫ poeta. ſi cyceroni plus q̄ꝫ tibi credere volu
mus. nullus erit: niſi et prudens et bonus. multaꝝ
ſcienciaꝝ periciam fuerit aſſecutus. atꝫ idcirco raro
ſemp poete. rariqꝫ oratoēs fuere In quoꝝ numero
facis ſapienter. ſi non deſideras eſſe. quia nō potes.
Stulte. ſi cōtempnis. q̄ꝫ tanti viri ꝯmendacōēm: Hec
ad nr̄m azellū ſint dicta: Tu wilhelme. diſcipliaꝝ
amator. ſi vnq̄ꝫ hoſte hoīes audiueris. ſuſcipe poete
ptes ⁊ oſtēde te huius diuini mūeis cultorē: Vides
q̄ꝫ facile ſit has picas cōuincere. hos tamq̄ꝫ pulices
inter vngues cōprimere: Nec ſine. ut diuinam poe
ticam q̄ vt cycero tradit. oīm doctrinaꝝ eſt prior in
uēta. pollutis arguāt labijs. defēde hāc pulcherrimā
dn̄az Cui ſi p̄ſidio fueris. nomē habeb eternū: Et n̄
ſolum inter meas epulas. q̄ tn̄ non ſūt cito caſure.
ſꝫ inter ſcripta potioꝝ vatū inueniētis legēdus: Va
le et illuſtriſſimo principi dn̄o duci alberto me con
mendatum facito: et quia cōciliarius eius es. ad
mone illū. ne lr̄aꝝ ſtudia cōtempnat: Iteꝝ atqꝫ iteꝝ
vale: Ex vienna. i. klās iunij: Anno M°cccc° xliiij°

Explicit ep̄lā egregia Enee ſiluij de ꝯmēdacōē poēe

Leonardi Arentini Epitaphium ab Enea ſiluio. ſeneñ poeta editum

Hic leonarde iaces aretine gloria gentis
Qui fueras noſtro primus in eloquio
Pontificis ſummi tractaſti ſcrinia quondam
Poſt florentinus que voluit poplus
Grecus ariſtotiles legitur te dante latinus
Prima eciam parte punica bella patent
Plutarcus latinos parte migrauit in etas
Qui grecis ytalos comparat arte viros
Tu florentinas acies et prelia noſtri
Temporis ornaſti nunc ſine voce iaces
Stat ſua cuiqʒ dies nulli fas vincere fatum
Vita tamen poſt hanc altera maior erit
Qui bene conſixit letus petit aſtra maluſqʒ
Vetus quoqʒ meſtos ſic deus ire iubet
Ergo tibi magne ſemper virtutis amanti
Gratior eſt obitus q̄ tibi vita fuit: Vale

colorchecker DIGITAL SG
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
A B C D E F G H I J K L M N
calibrite
X-rite ColorCheckerSG S/N:151021-1259 Data 15.10.21 Item No.:MX-7181
mm
0 1 2 3 4 5 6